

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות מרן פוסק עדת תימן הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א

פרשת בהעלותך | י"ח סיון תשפ"א | 29.05.21

פרשת בהעלותך

בפרשתנו, משה רבינו מבקש להמשיך בדרכו ורוצה שגם חותנו יבוא איתו, ולאחר שיתרו מסרב, משה רע"ה מנסה לשכנעו ואומר "אֵל נָא תַעֲזֹב אֶתְנוּ כִּי עַל כֵּן יִדְעַתְּ חֲלוּתֵנוּ בְּמִדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם". ופירש"י "והיית לנו לעינים" - כל דבר ודבר שיתעלם מעיניו תהיה מאיר עיניו. עכ"ל. יש לנו לשאול כיצד זכה יתרו שהגיע למעלה שהוא יהיה לעינים של משה רבנו וכל ישראל?!

ובגמרא סנהדרין (קד.). אמר ר' יוחנן בשכר "קראן לו ויאכל לחם" זכו בניו וישבו בלשכת הגזית, זאת אומרת שישבו בניו בסנהדרין לדון את עם ישראל! וגמרא אחרת סנהדרין (קו.) מביאה טעם אחר א"ר חייא בר אבא א"ר סימאי שלשה היו באותה עצה אלו הן בלעם איוב ויתרו בלעם שיעץ נהרג איוב ששתק נידון ביסורין ויתרו שברח זכו בניו וישבו בלשכת הגזית. על איזו עצה מדובר? "כל הבן הילוד היאורה תשליכהו". ולכאורה יש לנו סתירה בין שתי הגמרות, דגמרא ראשונה תולה במעשה חסד שהכיר טובה למשה שהציל את בנותיו מפני הרועים. ואילו גמרא שניה תולה זאת שברח ולא השתתף בעצת שמד של עם שלם. אם כן, בזכות מה זכה יתרו שמבני בניו ישבו בלשכת הגזית? התשובה היא, שזה וזה גורם, דוד המע"ה אומר בתהלים (פה,יא) "חסד ואמת נפגשו", מסביר ה"מצודות" היכן שאתה מוצא אמת, אתה מוצא גם חסד והיכן שאתה מוצא חסד אתה מוצא גם אמת. ולפי פירושו, ובאר שליתרו היו את שתי המדות, אדם שחושב על השני ומכיר לו טובה, זהו חסד! וכאשר הוא רואה שרוצים ליעץ להשמיד עם שלם, הוא מיד עוזב הכל, את הכבוד העושר המעמד ובורח, זהו מעשה של אמת! כאשר יש לאדם את שתי המדות הללו, הוא יכול לשמש כעינים של משה רבנו וכל עם ישראל! זאת ועוד שזוכה שמבני בניו ישבו בסנהדרין מורמים מעם וידונו את כל עם ישראל.

אף אנו, נשתדל לעזור איש את אחיו ולדבוק באמת גם אם הדבר יגרום לנו קצת אי נוחות.

"אין לך אדם שאין לו שע"ה"

מתוך שולחן ערוך המקוצר של הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

סימן כ"ב - הלכות קריאת ספר תורה

[1] צריך הקורא לראות את הפסוק שיפתח בו, קודם שהוא מתחיל לברך. ויש מהבלדי שנוהגים שהספר נשאר פתוח לפניו גם בשעת הברכה הראשונה, ויש שנוהגים שהחזן מכסהו במטפחת אחרי שראה את הפסוק, וכ"ה מנהג השאמי. וקודם שיברך ברכה אחרונה, כולם נוהגים שמכסהו במטפחת, ונשאר מכוסה עד שבא העולה אחריו. ועצה טובה שיסדר החזן סיום המטפחות שלמעלה ושלמטה בגבול המקום שסיים הקורא, באופן שכשיגלה את המטפחת ימצא מיד את תחילת הפסוק שצריך לקרות הבא אחריו ולא יטריח הציבור להתעכב, בפרט במקום שאין ריווח פרשה. וכן שלא יטעה בין פרשה זו לאחרת:

[כא] אם הראו לו את המקום שיקרא, ובירך, ואחר־כך נזכרו שטעו ואין זה המקום שצריכין לקרות, בין שכבר התחיל לקרות, בין שעדיין לא התחיל, אם המקום שצריכין לקרות היה גם־כן גלוי לפניו, אפילו הוא בעמוד אחר, בין אם הוא אחרי המקום שהראו לו, בין הוא לפניו כן, אינו צריך לברך שנית, משום שדעתו היתה על כל מה שגלוי לפניו. אבל אם לא היה המקום גלוי לפניו, אלא שצריכין לגלול את הספר, צריך לברך שנית אשר בחר בנו. אבל ברכו, לא יחזור. ותחילה יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, על הברכה הראשונה שבירך לבטלה. ואם עדיין לא אמר אלא ברוך אתה ה', יסיים למדני חוקיך. ודוקא שהציבור טעו בכך, שחשבו שצריך לקרות אותה פרשה. אבל אם רק החזן טעה, או העולה, גם באופן זה אינו צריך לברך שנית, מפני שדעתם בטילה אצל דעת הציבור שהם הרבים והם העיקר:

אחוות אחים
חריש
קהילת קודש תימן

פעילות העמותה

- כולל יום
- כולל ערב
- בית כנסת בלדי
- בית כנסת שאמי
- שיעורי תורה
- דף היומי
- תהילים לילדים
- גמ"חים

כניסת שבת 19:11

יציאת שבת 20:23

מתוך שו"ת עולת יצחק - חלק ג, סימן מ"ב (נכתב בקיצור נמרץ)

קהילה צעירה המתגבשת בשכונה חדשה, והחברים העלו הצעה לגבש נוסח משותף שאמי-בלדי. כגון שכל קטעי התפילה הנאמרים על הציבור יהיו ע"פ שתי הנוסחאות. אולם חששו ממספר בעיות, דלכאורה הקטעים שאינם רגילים להוסיף מהווים הפסק עבור באמצע הזמירות כגון אמירת רפאנו לשאמי, ושיר המעלות בעש"ת לבלדי. וכן האם עדיף להנהיג סידור תפילה אחיד אשר יקבע ע"פ רוב הציבור כדי לא לבלבל את המתפללים והאורחים ובעיקר את הילדים.

התשובה: פסוקים אינם נחשבים הפסק בדין גזירה, ורק מסיבה צדדית העדיפו שלא לומר. הנוסח המשותף, רצוי אולי כעת לפי מצבכם אם הלבבות מאוחדים, ורצונם באהבה אחוה שלום ורעות כניאות לזרע קדושים, ובכמה מקומות הנהיגו כך. ולפי הנוסח הרבה פעמים אחרי כמה שנים שנתרבו האוכלוסין, התפצלו איש איש למנהגו הקודם, מתוך הבנה וכבוד. והקובע אינו רוב הכמות אלא רוב האיכות, כי בזה יהא קיום חזק לבית-הכנסת.

דקדוקי וצחצוחי לשון

מארי שרון ברזילי הי"ו

לְמָה וְלָמָּה

ביאור: מקום ההטעמה במלה **למה** מושפע מהאות בה מתחילה המילה הבאה כאשר המילה הבאה מתחילה באחת מהאותיות א',ה',ע' ההטעמה תהיה מלרע והאות מ"ם רפויה חוץ מחמישה מקומות במקרא שיבואו מלעיל והמ"ם **דושה אפילו שאחריהם אותיות א' וה' והם:**

- * לְמָה הַרְגָזְתָּנִי (שמו"א כ"ח, ט"ו)
- * לְמָה אֶכְפֶּה (שמו"ב ב', כ"ב)
- * לְמָה הִצִּיתָנִי (שמו"ב י"ד, ל"א)
- * לְמָה הָיָה כְּאֵבִי (ירמיה ט"ו, י"ח)
- * לְמָה אֵירָא בְיָמַי רָע (תהלים מ"ט, ו')

כאשר המילה הבאה מתחילה בכל אות אחרת ההטעמה תהיה מלעיל והאות מ"ם דושה. חוץ משלשה אשר שונים מהם יבואו עם מ"ם רפויה ומלרע ואחד מ"ם רפויה ומלעיל והם:

- * לְמָה שָׂכַחְתָּנִי (תהלים מ"ב, י')
- * לְמָה וְנָחַתְנִי (תהלים מ"ג, ב')
- * לְמָה שָׁמַתְנִי לְמַפְנֵעַ לָךְ (איוב ז', כ')

ושלשה מקומות שהם מלעיל והמ"ם בסוגל ורפויה והם:

- * וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה חַנָּה לְמָה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ הַלֵּוָא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲטָרָה בָּנִים: (שמו"א א', ח')

מלעיל והמ"ם דושה

- * וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְגַפְשׁ אָדָם לְמָה נִגְדַע לְבַלְתִּי הַקְּרִיב אֶת־קִרְבָּן יְיָ בְּמַעַרְוֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ט', ז')
- * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלָיו לְמָה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וְלָמָּה לֹא־מִצַּתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם אֶת־מִסְאָ פְּלִי־הָעַם הַזֶּה עִלָּי: (י"א, י"א)
- * עָרוֹ תִּרְשׁ יָמַי עַד אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזֶרָא יָעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם אֶת־יְיָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְתִבְקְבוּ לְפָנָיו לְאֹמֶר לְמָה זֶה יֵצְאֵנוּ מִמִּצְרָיִם: (י"א, כ')

מלרע והמ"ם רפויה

- * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלָיו לְמָה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וְלָמָּה לֹא־מִצַּתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם אֶת־מִסְאָ פְּלִי־הָעַם הַזֶּה עִלָּי: (י"א, י"א)

מתוך אור לפרוש הטעמים בהוצאת ר' אביש מרחבי הי"ו

מילי חסידותא

מאת חגי קומימי הי"ו

בתוך עמי
אנוכי יושבת

(בהמשך לשבוע שעבר...)

שאלה:

איך אני אדע את מקומי?

שאני נמצא עם הרגליים על הקרקע?

מובא סיפור על הרב הקדוש "האזהב ישראל", רבי יהושע העשיל מאפסא זיע"א, שפעם ניגש אליו יהודי, והשיח את ליבו על צרותיו, והתרשם שאין הצדיק לוקח כל כך את דאגותיו אל ליבו. והרגיש בזה הצדיק, ואמר לו "על מה שלא הקריבו היום את קרבן התמיד אינוי רואה עליך שאתה דואג, רק מדאגתך שלך אתה דואג".

מה אנו למדים מהסיפור?

שאם האדם שואל את עצמו, כמה אני עסוק בחיים שלי? בקישקע שלי, כמה חסר לי, ומה לא נוח לי?

הוא מיד יתהה על הראשונות.

והשאלה הבאה היא, היכן אני והיכן רצונותי...?

חוץ מלהאשים ולתלות את צרותי בצער עם ישראל על כל גווניו. ולמד להיות מדויקים יותר, ולהצטער בצער עם ישראל על כל גווניו. ולמד מהצדיקים, שצדיק אמיתי, בוודאי לא שמח שיהודי אחר (שלא נמנה על המגור שלו) נפגע בגופו/ בממונו/בנפשו וכדו' אלא משתתף בצערו ומייחל לו שיחזור בתשובה שלמה. (וישנו חשש נוסף של "מתכבד בקלון חברו"). כשאני רואה ומרגיש את עומק גלות עמנו, ראשית בי אתלה את הדבר, ממילא אני מבין שלפני עבודה רבה - עבודת המידות, לימוד התורה, ושמירת 7 הפתחים, גמ"ח, וכך לא תוכל להתנחל אצלי המחשבה שאני במקום של "בנאות דשא וירביצוני", ולגבי המקום שלי?

אל תדאג.. "כל הבורח מן הכבוד.. הכבוד רודף אחריו". שנוכה!

סיפור לשבת

מפי, כהן

מעשה בשמיכה ישנה

מעשה שהיה בעיר צידון בתקופת השלטון העות'מאני, בימיהם הקשים של הקהילות הרבות בעיר ובפרט בקהילה היהודית המקומית. אלה סבלו סבל כפול, על כך שזאלצו להתמודד עם השנאה והיחס העוין של המוסלמים כלפיהם. לא חסרו השפלות תדירות, שהלכו וגברו עם המצוקה מעצם החוסר בהשגת מזון שאול והליסטים היו אורבים ומציקים לאלה שנחשבו כבעלי-ממון. הפחד ששרר מאותם ליסטים הלך וגבר ובקהילה היהודית החליטו לכנס אסיפה בכל מוצ"ש, כדי להתרים כל מי שיש ביכולתו לעזור לנוקקים מהקהילה. חכם יעקב כהן-הבזוי ס"ט זצ"ל, בנו של החכם באשי יצחק השוחט כהן-הבזוי ס"ט זצ"ל, נכח גם הוא באותה האסיפה כדי לקבל תרומה מהקהילה, אולם יצא מבלי לקבל דבר, בטענה שהוא מתחזה לנוקק, בעוד שהשמועה אודות מצבו גורסת אחרת. אמרו עליו שהוא איש אמיד ובעל-ממון ולא רצו להאמין לו שירד מנוכסיו עד כדי כך ושואלך לבקש מהם עזרה כלשהי, ע"מ לכלכל את בני-ביתו. ברם, לא עזרו תחיותיו וכל בקשותיו נדחו מבלי שקיבל דבר. לימים, יצא חכם יעקב לשוק המקומי, לראות אם יצא לו לפגוש מישהו ממכרויו שיואיל להיעתר לבקשתו לצרוך ולו במעט ממצרכי חג-הפסח הממשמש ובא לטובה. עודנו מסתובב כה וכה, נחנק מהרגשת המציאות העגומה שאפפה אותו והנה מתקרב אליו רוכל אלבני ומציע לו לקנות שמיכה במחיר מסוים. חכם יעקב לא התכוון לרכוש את השמיכה המוצעת, הגם שמחירה לא היה גבוה ורק אחרי שהלה הפציר בו רבות ואפילו הוריד ממחירה כמנהג הסוחרים - נאות לקנות ממנו את השמיכה ושילם עבורה במחיר מוזל. הגיע חכם יעקב לביתו ומסר את השמיכה לאישתו, כדי שתפרום אותה ע"מ שתתפור ממנה בגד לחג-הפסח. אשתו מיד התחילה בפרירת השמיכה ונדחמה לגלות שבינות למילוי הצמר שבתוכה, מוטמנים מטבעות זהב וכסף עות'מאני-טורקי. (אוסמאלי ובישליק). באותו רגע, פרצו שניהם בהודיה לשם יתברך, על הנס הגדול אשר קרה אותם ומיד כינסו את שני בניהם - בנימין ודוד, אשר הבינו בסחר בינלאומי ואלה החליטו להקים חברה ליצוא הדרים לאירופה בדרך-הים. בין-לילה יצא שמם למרחוק והחברה התפתחה וגדלה והעצימה ושני האחים החליטו לעלות לארץ-ישראל ולהשתקע באחת ממושבות הברון בנימין ג'יימס דה-רוטשילד ע"ה (המכונה "הנדיב הידוע") וכך היה, שכל המשפחה עברה לראש-פינה (אשר נוסדה בשנת 1882) ומשפחת כהן-הבזוי ועוד משפחות ידועות, כמו משפחתו של ראש-הממשלה מר נתניהו, (לשעבר מליקובסקי) היו בין החלוצים ליהוד הגליל.

נעם נגר נ"י

המשנה באבות פרק ה' משנה א' "בעשרה מאמרות נברא העולם" ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא אומרת המשנה: להיפרע מין הרשעים שמאבדים את העולם שנברא בעשרה מאמרות, וליתן שכר טוב לצדיקים שמקימים את העולם שנברא בעשרה מאמרות. אומרים חז"ל: "גדול העונה אמן יותר מהמברך" כל ברכה היא תשע מילים ובזה שאתה עונה אמן יוצא מזה שאתה משלים את הברכה לעשר מילים ובזה אתה מקיים את העולם!

הרה"ג שלום יצחק הלוי זצוק"ל
(כ"א בחשוון תרנ"א - כ"ו בתמוז תשל"ג)

נולד בצנעא שבתימן, בנו הבכור של הרב יחיא יצחק הלוי, רבה הראשי של תימן. הוסמך על ידי לרבנות ולדיינות והתפרנס יחד עם חמיו מהכנת בגדים לבית המלוכה בתימן. בתימן חלה במחלת כליות קשה עד שהיה שותת דם, נסע לעדן להתרפא אך הרופאים לא הצליחו לרפאותו. הוא כתב לאביו מכתב בו הסביר שכיון שאין ביד הרופאים לרפאותו הוא עולה להיטמן בעפר ארץ ישראל. בשנת ה'תרפ"ג עלה לארץ ישראל, מעדן באווייה למצרים, משם ליפו ומשם שכר ערבי עם חמור שיוליכו לירושלים. לאחר מכן ניסה להתרפאות בבית החולים האנגלי שבירושלים וגם הם לא הצליחו. בשלב מסוים נעלמה המחלה כלא היתה, והוא אף לא הרגיש בכאבים. רק לאחר כחמישים שנה חזרו הכאבים. היה רב ראשי ליהודי תימן בתל אביב ובאופן לא רשמי שימש גם כרב ראשי ליוצאי תימן בישראל. נשיא המועצה הדתית ליהודי תימן בארץ ישראל, דיין בבית הדין הרבני בתל אביב וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל. הרב שלום הקים עם אחרים את חברת "תורה אור" אשר מטרתה היו הקמת מוסדות לימוד לילדים ונוער על פי מסורת יהדות תימן, סייע בהקמת מוסד לחולים ויולדות ובמציאת מסגרות לימוד לקשישים. ארגן כינוסים של רבני תימן לשם קידום ענייני העדה ושימור המסורת התימונית. מונהיגותו הייתה טבעית וסוחפת כך שכל רבני תימן, גדולים וקטנים, נענו לקריאתו והשתדלו להסות שכם. הוא עצמו הראה אות ומופת ביסודו קרן מלגות לתלמידי ישיבות וכוללים - קרן הפועלת עד היום בידי צאצאיו. ועליו ראוי להיאמר: "מתהלך בתומו צדיק, אשרי בנוי אחריו" (משלי כ', ז').
ת.נ.צ.ב.ה

מג"ש דניאל אהרון הי"ו

האם צריך להתענות ביום שופטר בו אביו או רבו?

למדנו השבוע: שנחלקו ר' שמעון בן חלפתא ורבנן מה משקל הלשון של זהורית שהיו קושרים על שעיר המשתלח חד אמר משקל עשרה זוז (שתים וחצי סלעים) וחד אמר משקל שקל (חצי סלע) ונתנו החכמים סימן לדבר שהמח' היא בשעיר המשתלח שבאותו יום מת רביא בר קיסי **מסביר רש"י:** שמיתת הצדיקים מכפרת כלשון המשתלח ולכן גם נסמכה פרשת בגדי כהונה למיתת הצדיקים לומר לך מה בגדי כהונה מכפרים כך מיתת הצדיקים מכפרת.
ע"פ זה מסביר הפני יהושע: שמטעם זה לא קבעו חז"ל תענית ביום פטירת הצדיקים כיון שמיתתם מכפרת ליכא צרה כ"כ (וכתב שם שדווקא בגדליה בן אחיקם שנהרג ע"י ישמעאל בן נתניה שהיה מישראל ומזרע המלוכה והיה קצף גדול על עם ישראל ולכן קבעו שם תענית)
והנה בגמרא שבועות: (כ') מצינו רמז לתענית ביום הפטירה של אביו "האומר הרי עלי שלא אוכל בשר כיום שמת בו אביו כיום שמת בו רבו" ומוכח שיש עניין להתענות ביום פטירת אביו או רבו **וכן כתב הדרכי משה:** (יו"ד סי' ת"ב) שמי שנוהג לצום ביום שמת בו חכם או שבאה שמועתו זכור לטוב **והשל"ה כתב:** ומנהיג יפה להתענות יום שמת בו רבו המובהק יותר מיום שמת בו אביו כי חייב אדם בכבוד רבו יותר מאביו **וכן מצינו בטור:** (או"ח סי' תק"פ) שכתב להתענות ביום פטירת הצדיקים מידי שנה בשנה.
וכתב בחזון עובדיה: (פורים עמ' ל"ב) שאע"פ שהב"י כתב על הטור שמעולם לא ראה מי שנוהג כך כוונתו שאין לקבוע זה כיום תענית אבל מכל מקום זהו יום שמעיקר הדין ראוי ונכון להתענות בו ולכן מנהיג חסידים ואנשי מעשה להתענות ביום שבעה באדר שהוא יום פטירת משה רבינו ע"ה
ולמעשה כתב בחזו"ע: (אבלות ח"ג) שתענית ביום פטירת אביו אינה מן הדין אלא מצוה ומנהיג וחומרא בעלמא (וכמו שכתב המג"א סימן תקס"ח) והוסיף לבאר שיותר ראוי להתחזק ביום זה בלימוד תורה ולהרבות בצדקה לעמלי תורה וזמן מה בקריאת תהלים לעילוי נשמת מאשר לעשות תענית פן יתבטל מתלמודו **וכן כתב הבן איש חי:** (כי תצא סעיף כ"ג) מלמד תינוקות אם יש לו תענית של יארצייט לא יתענה כי בזה הוא ממעט ממלאכת שמים שבידו.

דף היומי השבוע דף מ"ב - מ"ח

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זיתים" נוסח שאמי
אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיעורים בימות החול
ביה"כ הבלדי

שיעור הדף היומי
ע"י מג"ש דניאל אהרון
20:30

שיעור הלכה ומוסר
ע"י הרב ליאור ידעי
יום חמישי, 21:30

למעוניינים לזכות
בהחזקת אברך בלימודי הכולל
"הסכם יששכר וזבולון"

לפרטים:
איתמר עובד 053-3453020
להעברה בביט: 054-6812981

אין לעיין בעלון בשעת התפילה

שיר השירים - 18:47
מנחה וקבלת שבת - 19:07
שחרית ותיקון - 07:00
המהולל - 07:15

שיעור תורה משותף בש"ק הלכות ומנהגים - 15:30 ביה"כ הבלדי

מנחה משותפת - 16:30 (בביה"כ הבלדי)

שחרית בחול - 06:45

מנחה וערבית - סמוך

ערב שבת - פלג המנחה
שיר השירים - 17:20
מנחה וקבלת שבת - 17:50
תיקון והודו - 07:00
שחרית שבת - 07:30

מתמאנה - 19:43

ערבית מוצ"ש - 20:13

תהילים לבנים נוסח ספרדי
ביה"כ השאמי - 14:10

תהילים לבנות
ביה"כ המרוקאי - 13:00

תהילים לבנים נוסח תימן
ביה"כ השאמי - 15:30

* העלון טעון גניזה

זמני תפילות בנוסח תימן ברחבי חריש

זכות הלימוד
בעלון השבוע הצלחת
חגי קומימי וב"ב

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רמב"ם הרב מנחם 14:30	07:00	16:00	10 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ץ - פורטל תורני למורשת יהדות תימן yad@maharitz.co.il - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג

צ'ולנט בשרי | צ'ולנט פרווה | שתיה קרה | קוגל, ביצים, חמוצים, לחמניות מזונות

ליל שישי
ב'מולארד' זה גדול!

מידי יום חמישי בשעות 18:00 - 23:30 בפרגולה של ביכנ"ס 'מקדש שלמה' רח' ספיר 28, חריש

פרטי חשבון לתרומות: בנק לאומי (10) סניף 954 מס' חשבון 7152226 | להעברה בביט: 054-6812981

לפניות: ר' יאיר שרפי 052-7166601 איתמר עובד 053-3453020
לפניות במייל/תגובות ניתן להשאיר הודעה בכתובת na0546812981@gmail.com